

Brüssel, 15. september 2020

TEADE SIDUSRÜHMADELE

ÜHENDKUNINGRIIGI VÄLJAASTUMINE ELIST JA ELI ÕIGUSNORMID TULIRELVADE VALDKONNAS

Alates 1. veebruarist 2020 on Ühendkuningriik Euroopa Liidust välja astunud ja temast on saanud kolmas riik¹. Väljaastumislepinguga² on ette nähtud üleminekuperiood, mis lõpeb 31. detsembril 2020. Kuni selle kuupäevani kohaldatakse ELi õigust täies ulatuses Ühendkuningriigi suhtes ja Ühendkuningriigis³.

Üleminekuperioodi jooksul peavad EL ja Ühendkuningriik läbirääkimisi uue partnerluslepingu üle, millega nähakse eeskätt ette vabakaubanduspiirkond. Ei ole aga kindel, kas uus partnerlusleping sõlmitakse ja jõustub üleminekuperioodi lõpus. Igal juhul hakkavad uuel lepingul põhineva suhte korral turulepääsu tingimused olema väga erinevad sellest, kuidas Ühendkuningriik osaleb siseturul,⁴ ELi tolliliidus ning käibemaksu- ja aktsiisivaldkonnas.

Seetõttu tuletatakse kõigile huvitatud isikutele ja eeskätt ettevõtjatele meelde, milline on õiguslik olukord pärast üleminekuperioodi lõppu (osa A). Lisaks selgitatakse käesolevas teates väljaastumislepingu teatavaid asjakohaseid väljaastumisega seotud sätteid (osa B) ning õigusnorme, mida kohaldatakse Põhja-Iirimaal pärast üleminekuperioodi lõppu (osa C).

Soovitused sidusrühmadele

Käesolevas teates kirjeldatud tagajärgedega toimetulemiseks soovitatakse asjaomastel sidusrühmadel ELi ja Ühendkuningriigi vahel tulirelvasid vedades eeskätt võtta arvesse uusi nõudeid.

Pange tähele!

- ¹ Kolmas riik on riik, mis ei ole ELi liige.
- ² Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise leping (ELT L 29, 31.1.2020, lk 7) (edaspidi „väljaastumisleping“).
- ³ Võttes arvesse teatavaid väljaastumislepingu artiklis 127 sätestatud erandeid, mis ei ole käesoleva teate kontekstis asjakohased.
- ⁴ Eelkõige ei ole vabakaubanduslepinguga ette nähtud (kaupade ja teenuste valdkonnas) selliseid siseturu põhimõtteid nagu vastastikune tunnustamine, päritoluriigi põhimõte ja ühtlustamine. Samuti ei kõrvalda vabakaubandusleping tolliformaalsusi ja -kontrolle, sealhulgas neid, mis puudutavad kaupade päritolu ja nende valmistamiseks kasutatud sisendeid, ega impordi- ja ekspordikeeldusid ja -piiranguid.

Käesolevas teates ei käsitleta ELi õigusnorme järgmistes valdkondades:

- sõjatehnoloogia ja -varustus, sealhulgas ELi ühises sõjaliste kaupade nimekirjas olevate kaupade eksport^{5, 6};
- kaheksaühe kasutusega kaupade ekspordi kontroll;
- pürotehnilised tooted ja lõhkeained;
- tolliprotseduurid ja -formaalsused.

Nende küsimuste kohta koostatakse või on juba avaldatud muud teated⁷.

Peale selle juhitakse tähelepanu üldisemale teatele keeldude ja piirangute, sealhulgas impordi- ja ekspordilubade kohta.

A. ÕIGUSLIK OLUKORD PÄRAST ÜLEMINEKUPERIOODI LÕPPU

Pärast üleminekuperioodi lõppu ei kohaldata Ühendkuningriigi⁸ suhtes enam ELi õigusnorme tulirelvade omandamise, valduse,⁹ impordi ja ekspordi¹⁰ kohta. Sellel on eelkõige järgmised tagajärjed.

1. TULIRELVADE VEDU – TULIRELVADE ELI-SISENE VEDU

Direktiiviga 91/477/EMÜ on ette nähtud spetsiaalne loa andmise menetlus tulirelvade vedamiseks ühest liikmesriigist teise. Üksikasjalik kirjeldus on esitatud käesoleva teate lisas.

Pärast üleminekuperioodi lõppu need õigusnormid tulirelvade vedamise suhtes Ühendkuningriigi ja ELi vahel enam ei kehti. Selle asemel kohaldatakse tulirelvade impordi ja ekspordi käsitlevaid ELi õigusnorme (vt allpool). Ühendkuningriigis asuvatele isikutele väljastatud ELi tulirelvapass ei kehti enam ELis.

⁵ Euroopa Liidu ühine sõjaliste kaupade nimekiri (ST/5802/2019/INIT, ELT C 95, 12.3.2019).

⁶ Nõukogu 8. detsembri 2008. aasta ühine seisukoht 2008/944/ÜVJP, millega määratletakse sõjatehnoloogia ja -varustuse ekspordi kontrolli reguleerivad ühiseeskirjad (ELT L 335, 13.12.2008, lk 99).

⁷ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_et

⁸ Nende õigusnormide kohaldamise kohta Põhja-Iirimaa suhtes vt käesoleva teate C osa.

⁹ Nõukogu 18. juuni 1991. aasta direktiiv 91/477/EMÜ relvade omandamise ja valduse kontrolli kohta (EÜT L 256, 13.9.1991, lk 51).

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 258/2012, millega rakendatakse rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemist käsitlevat Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendava tulirelvade, nende osade ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestava ÜRO protokoll (ÜRO tulirelvade protokoll) artiklit 10 ning kehtestatakse tulirelvade, nende osade ja laskemoona ekspordilubade andmise menetlus ning impordi ja transiiti käsitlevad meetmed (ELT L 94, 30.3.2012, lk 1).

2. TULIRELVADE IMPORT

Kooskõlas määrusega (EL) nr 258/2012, tõlgendatuna koostoimes direktiiviga 91/477/EMÜ, kehtib järgmine.

- Sihtliikmesriik peab tulirelvade importimiseks loa andma¹¹. Selline loa andmine tähendab seda, et importijal peab enne importimist olema kooskõlas direktiiviga 91/477/EMÜ luba tulirelvi omandada ja vallata¹².
- Tulirelvi tuleb turustada vastavalt direktiivi 91/477/EMÜ artikli 4 lõigetele 1 ja 2 kõige hiljem enne nende turule laskmist või vahetult pärast liitu importimist¹³.
- Imporditud tulirelvad peavad impordi ajal olema märgistatud vähemalt lihtsa märgistusega, mille alusel oleks võimalik välja selgitada esimene Euroopa Liidu riik, kuhu relvad imporditakse, või juhul, kui tulirelvadel sellist märgistust ei ole, ainulaadse märgistusega, mille alusel on võimalik imporditavad tulirelvad tuvastada.¹⁴
- Imporditud tulirelvad tuleb kooskõlas direktiiviga 91/477/EMÜ registreerida vahetult pärast liitu importimist¹⁵.

Ajutine sissetoomine

Kui tulirelvad tuuakse ajutiselt kolmandast riigist ELi (näiteks ajutine sissetoomine hindamiseks või müügita näituseks väljapanekuks või seestöötlemiseks parandamise eesmärgil), siis kohaldatakse liikmesriigi eeskirju tulirelvade deklareerimise ja neile loa andmise kohta.

3. TULIRELVADE EKSPORT

Tsiviilkasutuses olevate tulirelvade eksport on reguleeritud määrusega (EL) nr 258/2012. Alljärgnevalt kirjeldatud õigusnorme ei kohaldata järgmise suhtes:

- riikidevahelised tehingud ja riiklikud veod;
- spetsiaalselt sõjaliseks otstarbeks mõeldud tulirelvad ning igal juhul täisautomaatsed tulirelvad;
- liikmesriikide relvajõududele, politseile või riigiasutustele mõeldud tulirelvad;
- kolleksionäärid ja organid, kes tegelevad tulirelvade kultuuriliste või ajalooliste aspektidega;

¹¹ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 2 lõike 15 punkt a.

¹² Eelkõige direktiivi 91/477/EMÜ artiklid 6, 7 ja 8.

¹³ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 2 lõike 15 punkt b.

¹⁴ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 2 lõike 15 punkt c.

¹⁵ Direktiivi 91/477/EMÜ artikli 4 lõike 1 punkt b.

- laskekõlbmatuks muudetud relvad;
- antiiksed tulirelvad (valmistatud enne 1899. aastat).

Ekspordiks peavad andma sõnaselge loa ELi liikmesriik, kus eksportija asub (määruse (EL) nr 258/2012 artikli 4 lõige 1), kolmas transiidiriik (määruse (EL) nr 258/2012 artikli 7 lõike 1 punkt b) ja kolmas sihtriik (määruse (EL) nr 258/2012 artikli 7 lõike 1 punkt a). Ekspordiluba ei saa anda ilma sihtriigi eelneva impordiloata (ja vajaduse korral transiidiloata) (määruse (EL) nr 258/2012 artikli 7 lõige 1). Ekspordiluba peab olema esitatud määruse (EL) nr 258/2012 II lisas toodud vormil.

Liikmesriigi pädev asutus peab menetlema ekspordiloa taotluse kõige rohkem 60 tööpäeva jooksul (erandlikel asjaoludel võib seda ajavahemikku pikendada 90 päevani)¹⁶. Liikmesriigid võivad otsustada kasutada ekspordilubade taotluste menetlemiseks elektroonilisi dokumente¹⁷. Samuti võivad liikmesriigid otsustada, et kui kolmas transiidiriik ei ole transiidile 20 tööpäeva jooksul vastuväiteid esitanud, siis loetakse, et sellel riigil ei ole transiidile vastuväiteid (vaikiv nõusolek)¹⁸. Ekspordiluba peab sisaldama määruse (EL) nr 258/2012 artiklis 8 täpsustatud teavet. Eksportijalt võib nõuda, et ta esitaks mis tahes tõendava dokumendi tõlke selle liikmesriigi ametlikku keelde, kus ekspordideklaratsioon esitatakse¹⁹.

Liikmesriigi tolliasutused võivad peatada ekspordiloaga tulirelvade ekspordi oma territooriumilt või muul viisil takistada nende liidu tolliterritooriumilt väljaviimist oma territooriumi kaudu, kui on kahtlus, et loa andmise tingimusi ei ole järgitud^{20, 21}.

Ekspordilubade andmisel peavad liikmesriigid hindama, kas taotluse esitajad **täidavad järgmisi tingimusi:**

- asjakohastest rahvusvahelistest ekspordikontrolli kokkulepetest või asjakohastest rahvusvahelistest lepingutest tulenevad ülesanded ja kohustused²²;
- riikliku välis- ja julgeolekupoliitika kaalutlused²³;

¹⁶ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 7 lõige 4.

¹⁷ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 7 lõige 6.

¹⁸ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 7 lõige 2.

¹⁹ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 17 lõige 2.

²⁰ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 17 lõige 3.

²¹ Relvade puhul, mis on reguleeritud nii määrusega (EL) nr 258/2012 kui ka nõukogu ühise seisukohaga 2008/944/ÜVJP (näiteks kesktulepadruneid kasutavad poolautomaattulirelvad või pumppüssid), võivad liikmesriigid luua ühtse menetluse mõlema õigusaktiga kehtestatud kohustuste täitmiseks (vt ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP artikli 2 lõige 1 ja määruse (EL) nr 258/2012 artikli 4 lõige 2).

²² Ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP artikli 2 lõige 1 ja määruse (EL) nr 258/2012 artikkel 10.

²³ Nagu on sätestatud ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP artiklis 2.

- kavandatud lõppkasutuse, kaubasaaja, tuvastatud lõppsaaja ja sihtkohast kõrvalekaldumise ohuga seotud kaalutlused²⁴;
- võimalikud relvaembargod ja rahvusvahelised sanktsioonid²⁵.

Ajutine eksport

Samuti on määruses (EL) nr 258/2012 kehtestatud lihtsustatud menetlused tulirelvade ajutiseks ekspordiks jahimeeste või laskesportlaste poolt.

Tulirelvade kui jahimeeste või laskesportlastega kaasas olevate isiklike esemete ajutise ekspordi puhul (või reeksporti puhul pärast ajutist sissetoomist jahipidamiseks või laskesportitegevuseks) ei nõuta ekspordiluba, tingimusel et reisi eesmärk on põhjendatud²⁶. Lahkudes EList kolmandasse riiki muu kui oma elukohaliikmesriigi kaudu, peavad jahimehed ja laskesportlased esitama pädevatele asutustele Euroopa tulirelvapassi. Lennureisi korral tuleb Euroopa tulirelvapassi esitada pädevatele asutustele siis, kui esemed antakse üle lennuettevõtjale transpordiks väljapoole liidu tolliterritooriumi. Lahkudes EList kolmandasse riiki oma elukohaliikmesriigi kaudu, võivad jahimehed ja laskesportlased esitada Euroopa tulirelvapassi asemel muu dokumendi, mida kõnealuse liikmesriigi pädevad asutused peavad sel eesmärgil kehtivaks²⁷.

Peale selle on liikmesriigid riikliku õiguse alusel kehtestanud lihtsustatud menetlused järgmiseks:

- tulirelvade reeksport pärast ajutist sissetoomist hindamiseks või müügita näitusel väljapanekuks või pärast seestöötlemist tulirelvade parandamise eesmärgil, tingimusel et tulirelvad jäävad väljaspool liidu tolliterritooriumi asuva isiku omandisse ja need reeksportitakse kõnealusele isikule;
- tulirelvade reeksport juhul, kui neid ladustatakse ajutiselt, alates nende sisenemisest liidu tolliterritooriumile kuni nende sealt väljaviimiseni, ja
- tulirelvade ajutine eksport hindamise, parandamise ja müügita näitusel väljapaneku eesmärgil, tingimusel et eksportija tõendab nende tulirelvade valduse seaduslikkust ja ekspordib neid välistöötlemise või ajutise ekspordi tolliprotseduuri kohaselt²⁸.

B. VÄLJAASTUMISLEPINGU ASJAKOHASED VÄLJAASTUMISEGA SEOTUD SÄTTED

Väljaastumislepingu artikli 47 lõikes 1 on sätestatud, et kõnealuses sättes täpsustatud tingimustel käsitatakse kauba liikumist, mis on üleminekuperioodi lõpus pooleli, impordi ja ekspordi tegevuslubadega seotud ELi õiguse nõuete osas liidusisese liikumisena.

²⁴ Ühise seisukoha 2008/944/ÜVJP artikkel 5 ja määruse (EL) nr 258/2012 artikli 10 lõige 1.

²⁵ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 10 lõige 2.

²⁶ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 9 lõike 1 punkt a.

²⁷ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 9 lõike 1 punkt b.

²⁸ Määruse (EL) nr 258/2012 artikli 9 lõige 2.

Näide. Tulirelv, mille liikumine ELi ja Ühendkuningriigi vahel on üleminekuperioodi lõpus pooleli, võib jätkuvalt siseneda ELi või Ühendkuningriiki liikmesriikidevahelise veo suhtes kohaldatavate eeskirjade alusel.

C. ÕIGUSNORMID, MIDA KOHALDATAKSE PÕHJA-IIRIMAAL PÄRAST ÜLEMINEKUPERIOODI LÕPPU

Pärast üleminekuperioodi lõppu kohaldatakse Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokoll²⁹. Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokoll kohaldamisele annab perioodiliselt nõusoleku Põhja-Iirimaa assamblee, kusjuures protokoll esialgse kohaldamise periood kestab neli aastat pärast üleminekuperioodi lõppu³⁰.

Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokoll kohaselt kohaldatakse teatavaid ELi õiguse sätteid seoses Põhja-Iirimaaga ka Ühendkuningriigi suhtes ja Ühendkuningriigis. Lisaks on EL ja Ühendkuningriik Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokollis kokku leppinud, et selles ulatuses, milles ELi õigusnorme kohaldatakse Ühendkuningriigi suhtes ja Ühendkuningriigis seoses Põhja-Iirimaaga, koheldakse Põhja-Iirimaad, nagu see oleks liikmesriik³¹.

Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokollis on sätestatud, et seoses Põhja-Iirimaaga kohaldatakse direktiivi 91/477/EMÜ ja määrust (EL) nr 258/2012 Ühendkuningriigi suhtes ja Ühendkuningriigis³².

See tähendab, et kui käesoleva teate osades A ja B viidatakse ELile, käsitatakse seda viitena, mis hõlmab Põhja-Iirimaad, ning kui viidatakse Ühendkuningriigile, käsitatakse seda viitena üksnes Suurbritanniale.

Täpsemalt tähendab see muu hulgas järgmist.

- Tulirelvade vedu Põhja-Iirimaa ja ELi vahel ei käsitata impordi või ekspordina ja seepärast ei kohaldata sellise veo suhtes määrust (EL) nr 258/2012. Selle asemel kohaldatakse direktiivis 91/477/EMÜ sätestatud eeskirju ELi-sisese veo kohta, nagu on täpsustatud käesoleva teate punktis A.1 ja teate lisas. Põhja-Iirimaa kohta väljastab transiidiloa Ühendkuningriik. Enne üleminekuperioodi lõppu Põhja-Iirimaal asuvatele isikutele väljastatud Euroopa tulirelvapass on jätkuvalt kehtiv.
- Tulirelvade import Suurbritanniast või kolmandast riigist Põhja-Iirimaale peab vastama ELi õiguse asjakohastele sätetele, nagu on täpsustatud käesoleva teate punktis A.2³³.

²⁹ Väljaastumislepingu artikkel 185.

³⁰ Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokoll artikkel 18.

³¹ Väljaastumislepingu artikli 7 lõige 1 koostoimes Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokoll artikli 13 lõikega 1.

³² Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokoll artikli 5 lõige 4 ja sama protokoll 2. lisa punkt 47.

³³ Määrus (EL) nr 258/2012 ja direktiiv 91/477/EMÜ.

- Tulirelvade eksport Põhja-Iirimaalt kolmandasse riiki või Suurbritanniasse peab vastama määruse (EL) nr 258/2012 asjakohastele sätetele, nagu on täpsustatud käesoleva teate punktis A.3³⁴.

Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokolliga välistatakse aga võimalus, et Ühendkuningriik saaks seoses Põhja-Iirimaaga osaleda liidu otsuste tegemises ja kujundamises³⁵.

Üldteave liidu õigusaktide kohta on esitatud ELi tulirelvaõigusnorme käsitleval komisjoni veebisaidil (https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/organized-crime-and-human-trafficking/trafficking-in-firearms_en). Vajaduse korral lisatakse sellele lehele täiendavat teavet.

Euroopa Komisjon
Rände ja siseasjade peadirektoraat

³⁴ Määruses (EL) nr 258/2012 sätestatud kohustus seoses ekspordiga on nõutav liidu rahvusvaheliste kohustuste alusel (rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemist käsitlevat Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni täiendav tulirelvade, nende osade ja laskemoona ebaseaduslikku valmistamist ja nendega ebaseaduslikku kauplemist tõkestav ÜRO protokoll (ÜRO tulirelvade protokoll), vt eelkõige ÜRO tulirelvade protokoll artikkel 10) (vt Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokoll artikli 6 lõige 1).

³⁵ Kui on vaja vahetada teavet või vastastikku konsulteerida, toimub see Iirimaa ja Põhja-Iirimaa protokoll artikliga 15 loodud ühises nõuandetöörühmas.

LISA. ELI ÕIGUSNORMID TULIRELVADE LIIKMESRIIKIDEVAHELISE LIIKUMISE KOHTA

Direktiivi 91/477/EMÜ artikli 11 kohaselt peab tulirelvade ühest liikmeriigist teise vedamiseks olema asjaomaste liikmesriikide, sealhulgas läbitavate riikide luba.

Enne kui üksikisik või relvakaupmees püüab hankida tulirelva teisest liikmesriigist, peab ta esmalt saama loa oma elukohaliikmesriigi ametiasutustelt (eelnev nõusolek)³⁶.

Tulirelva hankiv üksikisik või relvakaupmees esitab selle loa (eelneva nõusoleku) teises liikmesriigis asuvale relvakaupmehele või üksikisikule, kes tulirelva müüb / kelle valdusse see kuulub (samaaegselt on ostja liikmesriigi pädevad asutused edastanud asjakohase teabe sellele liikmesriigile, kus tulirelv asub).

Üksikisik või relvakaupmees, kes tulirelva müüb / kelle valdusse see kuulub, esitab selle liikmesriigi ametiasutustele, kus tulirelv asub, direktiivi 91/477/EMÜ artikli 11 lõikes 2 täpsustatud andmed ja hankija esitatud loa. Selle teabe põhjal võivad lähteliikmesriigi ametiasutused seejärel anda loa tulirelva üleandmiseks.

Üleandmisluba väljastavad ametiasutused peavad edastama enne üleandmist sihtliikmesriigi ametiasutustele ja võimalike läbitavate liikmesriikide ametiasutustele kogu teabe, mis on seoses artikliga 11 saadud³⁷.

Seejärel antakse tulirelv koos asjakohaste dokumentidega üle sihtliikmesriiki.

Liikmesriikidevaheline teabevahetus toimub elektrooniliselt siseturu infosüsteemi kaudu³⁸.

Kõiki eespool kirjeldatud õigusnorme kohaldatakse kaugmüügi (nt veebimüügi) suhtes. Peale selle peab litsentseeritud relvakaupmees/vahendaja või avaliku sektori asutus hiljemalt kättetoimetamise ajal kontrollima ostja isikut ja loa olemasolu³⁹. Lisaks võivad relvakaupmehed/vahendajad keelduda (oma laadi või ulatuse poolest) kahtlaste tehingute lõpuleviimisest⁴⁰.

Liidu õigusega on ette nähtud ka teatavad lihtsustatud menetlused.

Esiteks võivad liikmesriigid esitada üksteisele nimekirja tulirelvadest, mida võib lubada tuua nende territooriumile ilma eelneva nõusolekuta⁴¹.

Samuti kehtestatakse direktiiviga 91/477/EMÜ erikord tulirelvade, sealhulgas reisijatega kaasas olevate tulirelvade vedamiseks liikmesriikide vahel. Nende õigusnormidega

³⁶ Direktiivi 91/477/EMÜ artiklid 6, 7 ja 8.

³⁷ Direktiivi 91/477/EMÜ artikli 13 lõige 2.

³⁸ Komisjoni 16. jaanuari 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/686, milles nähakse ette nõukogu direktiivi 91/477/EMÜ kohane üksikasjalik kord liidusisest tulirelvade üleandmist käsitleva teabe korrapäraseks elektroonseks vahetamiseks (ELT L 116, 3.5.2019, lk 1).

³⁹ Direktiivi 91/477/EMÜ artikkel 5b.

⁴⁰ Direktiivi 91/477/EMÜ artikli 10 lõige 2.

⁴¹ Direktiivi 91/477/EMÜ artikli 11 lõige 4.

nähakse muu hulgas ette Euroopa tulirelvapassi väljastamine. Liikmesriigi pädevad ametiasutused väljastavad passi taotluse alusel isikule, kes tulirelva seaduslikult omandab ja seda kasutab⁴².

Kui isikud soovivad reisida ühest ELi liikmesriigist teise või läbida mõnda ELi liikmesriiki, peavad nad saama igalt asjaomaselt liikmesriigilt eelneva loa, mis seejärel kantakse Euroopa tulirelvapassi, mis peab neil kogu reisi jooksul kaasas olema⁴³. Kõnealusel eelneva loa nõudel on aga erandeid. Need kehtivad ajalooliste sündmuste taasetendamises osalejate ja jahimeeste suhtes, kes võivad reisida teatavatesse klassidesse kuuluvate tulirelvadega, kui neil on olemas Euroopa tulirelvapass, milles nende tulirelvad on loetletud, ja kui nad suudavad oma reisi eesmäärke põhjendada (näiteks kutse üritusele sihtliikmesriigis).

⁴² Euroopa tulirelvapass kehtib kõige rohkem viis aastat ja selle kehtivusaega võib pikendada. Passi ei või edasi anda ja sellele märgitakse passi omaniku valduses ja kasutuses olevad tulirelvad.

⁴³ Direktiivi 91/477/EMÜ artikli 12 lõige 1.